

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 54

Phẩm 34: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 11)

Lại nữa, này Phật tử! Vì chúng sinh ta nói pháp Văn tuệ, hoặc vì pháp Tư tuệ, hoặc nói pháp Tu tuệ, hoặc nói một cõi, hoặc nói tất cả cõi nhiều như biển, hoặc nói một Đức Phật, hoặc nói vô số danh hiệu của tất cả Phật, hoặc nói một thế giới, hoặc nói tất cả thế giới nhiều như biển, hoặc nói một thọ ký, hoặc nói tất cả sự thọ ký nhiều như biển, hoặc nói quyền thuộc của một Phật, hoặc nói vô số quyền thuộc của tất cả Phật, hoặc nói pháp luân của một Phật, hoặc nói vô số pháp luân của tất cả Phật, hoặc nói một Khế kinh, hoặc nói vô số Khế kinh của tất cả Phật, hoặc nói một chúng hội, hoặc nói vô số tất cả chúng hội, hoặc nói tâm của một Nhất thiết trí, hoặc nói vô số tâm của tất cả Bồ-đề, hoặc nói một thừa, hoặc nói vô số tất cả thừa.

Này Phật tử! Ta dùng vô lượng phương tiện như vậy để diễn nói vô số pháp cho các chúng sinh.

Này Phật tử! Ta vào sâu pháp giới không thể hư hoại này đều đạt đến tận cùng chánh pháp của Như Lai. Dùng pháp thí vô thượng hóa độ chúng sinh, tận cùng kiếp tương lai tu tập hạnh của Bồ-tát Phổ Hiền.

Này Phật tử! Ta đã thành tựu pháp môn Thâm thâm diệu đức tự tại âm thanh này. Ở trong mỗi mỗi niệm đều có thể nuôi dưỡng tất cả pháp môn đầy khắp cả pháp giới.

Bấy giờ, Thiện Tài thưa Dạ thiên:

–Vi diệu thay, bạch Thiên thần! Pháp môn này rất sâu xa. Thánh giả chứng được pháp môn này đã bao lâu?

Đáp:

–Này Phật tử! Thuở quá khứ xa xưa, trải qua vô số kiếp nhiều như số vi trần của thế giới Chuyển, có kiếp tên là Ly cấu quang minh. Lúc ấy, có thế giới Pháp giới diệu đức vân, có núi Tu-di hương trang nghiêm của bốn thiên hạ nhiều như số vi trần.

Ở trong hoa sen phát ra âm thanh bản nguyện vi diệu của tất cả Phật. Tất cả các báu hợp thành phát sinh do tịnh nghiệp của tất cả chúng sinh, hình dáng như hoa sen thanh tịnh không cấu uế. Có các cây báu vi diệu nhiều như số vi trần của núi Tu-di vây tròn xung quanh, có nhiều hương báu vi diệu nhiều như số vi trần của núi Tu-di dùng để trang nghiêm. Có bốn thiên hạ nhiều như số vi trần của núi Tu-di trang nghiêm thế giới. Mỗi mỗi bốn thiên hạ đều có vô số thành.

Trong thế giới đó có bốn thiên hạ tên là Trang nghiêm tràng. Bốn thiên hạ ấy có đô thành tên là Phổ bảo hoa quang, ở ngoài thành ấy, có đạo tràng Pháp vương Cung điện quang minh. Trong đạo tràng ấy có chư Phật nhiều như số vi trần của núi Tu-di xuất hiện ở đời. Đức Phật đầu tiên hiệu là Pháp Hải Lô Âm Quang Minh Vương.

Lúc ấy có vua Chuyển luân Ly Cấu Quang Minh thọ trì lãnh hội vô số Khế kinh chánh pháp của Đức Phật đó. Sau khi Đức Phật ấy diệt độ, nhà vua xuất gia học đạo. Lúc chánh pháp sắp diệt trong kiếp Đại có kiếp ác khởi lên, phiền não thiêu đốt, chúng

sinh giận dữ thâm độc, tranh chấp lẫn nhau, các Tỳ-kheo quay lưng lại với các công đức, tâm thích buông lung, thường ưa bàn luận các việc như: Vua chúa, giặc giã, việc phụ nữ, việc biển, việc thế gian.

Bấy giờ, vị Tỳ-kheo vua ấy nghĩ rằng: “Đức Như Lai trong vô lượng, vô số kiếp tu tập pháp vi diệu, vì sao những Tỳ-kheo này lại cùng nhau hủy diệt? Vị Tỳ-kheo vua ấy liền bay lên hư không, phóng ánh sáng như đám mây lớn có vô lượng các màu sắc chiếu khắp tất cả thế giới mười phương, trừ diệt phiền não cho tất cả chúng sinh, làm vô lượng chúng sinh phát tâm Bồ-đề vô thượng. Lại làm cho chánh pháp được hưng thịnh trong sáu vạn năm ngàn năm.”

Lúc ấy, có Tỳ-kheo-ni Pháp Luân Hóa Quang là con gái của vua Chuyển luân ấy, có mười vạn Tỳ-kheo-ni làm quyến thuộc, thấy ánh sáng và thần thông biến hóa của Tỳ-kheo vua liền phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, được Tam-muội Nhất thiết Phật đẳng minh, lại chứng đắc pháp môn thâm thâm Diệu đức tự tại âm thanh, chứng đắc rồi thâm tâm hư hòa. Đức Phật Pháp Hải Lô Âm Quang Minh Vương có thần lực tự tại, tất cả công đức đều hiện ra trước mắt.

Này Phật tử! Khi ấy vua Chuyển luân theo Đức Như Lai ấy chuyển chánh pháp luân làm giáo pháp hưng thịnh đâu phải ai xa lạ, chính là Đại Bồ-tát Phổ Hiền, Tỳ-kheo-ni Pháp Luân Hòa Quang chính là thân ta.

Bấy giờ, ta giữ gìn pháp Phật, làm cho mười vạn Tỳ-kheo được bất thoái chuyển; lại giữ lấy tất cả pháp môn Tam-muội của Như Lai và Tam-muội Pháp luân quang minh; lại truyền bá phương tiện Bát-nhã ba-la-mật của tất cả biển pháp.

Này Phật tử! Lại có Như Lai Ly Cấu Pháp Sơn xuất hiện ở đời, ta gặp được Đức Như Lai ấy, có Như Lai Pháp Viên Mãn Quang Minh Châu-la, Như Lai Pháp Nhật Diệu Đức Vân, Như Lai Pháp Hải Phân Biệt Diệu Âm Thanh Vương, Như Lai Pháp Nhật Viên Mãn Đẳng, Như Lai Pháp Hóa Tràng Vân, Như Lai Pháp Diễm Sơn Tràng Vương, Như Lai Thâm Thâm Pháp Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Pháp Trí Phổ Quang Minh Tạng, Như Lai Phổ Trí Cảnh Giới Giác Ngộ Chúng Sinh, Như Lai Diệu Đức Sơn Vương, Như Lai Phổ Môn Phổ Thiền Tu-di Sơn, Như Lai Nhất Thiết Pháp Tinh Tấn Tràng, Như Lai Bảo Hoa Diệu Đức Vân, Như Lai Tịch Tĩnh Thâm Thâm Quang Minh Châu-la, Như Lai Pháp Diễm Đại Bi Quang Minh Nguyệt, Như Lai Diễm Diệu Đức Hải, Như Lai Trí Tuệ Nhật Phổ Chiếu Nhất Thiết, Như Lai Viên Mãn Phổ Trí, Như Lai Vô Thượng Trí Giác Minh Vương, Như Lai Công Đức Diễm Hoa Đẳng, Như Lai Trí Tuệ Sư Tử Tràng Vương, Như Lai Phổ Nhật Quang Minh Vương, Như Lai Tu-di Tướng Trang Nghiêm, Như Lai Dũng Mãnh Nhật Phổ Quang Minh, Như Lai Pháp Vãng Giác Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Pháp Liên Hoa Phu Thiện Đức Diệu Âm, Như Lai Tướng Nhật Phổ Quang Minh, Như Lai Phổ Quang Diệu Đức Chánh Pháp Âm Thanh, Như Lai Vô Úy Diệu Đức Na-la-diên Sư Tử, Như Lai Phổ Trí Kiện Tràng, Như Lai Phu Pháp Liên Hoa Thân, Như Lai Công Đức Hoa Diệu Pháp Hải, Như Lai Đạo Tràng Giác Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Pháp Cự Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Phổ Chiếu Quang Minh Châu-la, Như Lai Pháp Tràng Đẳng, Như Lai Diệu Đức Hải Tràng Vân, Như Lai Danh Xưng Sơn Diệu Đức Vân, Như Lai Chiên-đàn Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Minh Tịnh Phổ Chiếu Đức Hoa, Như Lai Phổ Chiếu Chúng Sinh Quang Minh Vương, Như Lai Bát-đầu-ma Nhân, Như Lai Minh Tịnh Tướng Sơn, Như Lai Phổ Xưng Công Đức Tràng, Như Lai Phổ Môn Quang Minh Tu-di Sơn, Như Lai Diệu Đức Pháp Thành Quang Minh, Như Lai Minh Tịnh Công Đức Sơn, Như Lai Thắng Tướng Diệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức, Như Lai Pháp Lực Dũng Mãnh Tràng, Như Lai Pháp Luân Quang Minh Diệu Âm, Như Lai Công Đức Quang Diễm Lô Các Trí Quang, Như Lai Vô Thượng Diệu Pháp Luân Nguyệt, Như Lai Minh Tịnh Pháp Bát Đầu ma Giác Tràng, Như Lai Bảo Bát-đầu-ma Quang Tạng, Như Lai Bảo Thi-khí Vân Đăng, Như Lai Trí Giác Hoa, Như Lai Chủng Chủng Diễm Diệu Đức Tu-di Sơn Tạng, Như Lai Viên Mãn Diễm Diệu Đức Vương, Như Lai Công Đức Vân Trang Nghiêm Quang Minh, Như Lai Pháp Sơn Vân Tràng, Như Lai Phổ Minh Tịnh Công Đức Sơn, Như Lai Pháp Nhập Vân Đăng Vương, Như Lai Pháp Vân Danh Thanh Tự Tại Vương, Như Lai Pháp Viên Mãn Vân, Như Lai Thiện Giác Minh Tịnh Trí Tràng, Như Lai Pháp Viên Mãn Thiện Giác Diệu Đức Nguyệt, Như Lai Kim Sắc Sơn Hiền Pháp, Như Lai Minh Tịnh Hiền Diệu Đức Tu-di Sơn, Như Lai Phổ Trí Tuệ Vân Diệu Thanh, Như Lai Pháp Lực Diệu Đức Lô Các, Như Lai Hương Diễm Diệu Đức Vương, Như Lai Kim Sắc ma-ni Sơn Diệu Thanh, Như Lai Bạch Hào Tạng Nhất Thiết Pháp Viên Mãn Quang Minh, Như Lai Minh Tịnh Pháp Luân, Như Lai Vô thượng Thanh Tịnh Thi Sơn La, Như Lai Phổ Tinh Tấn Cự Quang Chiếu Vân, Như Lai Quảng Tam-muội Hải Thiên Quan Quang Minh, Như Lai Bảo Diễm Diệu Đức Vương, Như Lai Pháp Cự Bảo Phan Diệu Thanh, Như Lai Pháp Vân Không Quang Minh Sư Tử, Như Lai Tướng Hảo Trang Nghiêm Tràng Nguyệt, Như Lai Quang Minh Diễm Sơn Điện Vân, Như Lai Vô Ngại Không Pháp Quang, Như Lai Nhạo Trí Hoa Phu, Như Lai Thế Gian Chủ Quang Minh Diệu Thanh, Như Lai Pháp Tam-muội Quang Minh Diệu Âm, Như Lai Pháp Âm Chân Bảo Tạng, Như Lai Pháp Quang Minh Diễm Diệu Thanh Hải, Như Lai Phổ Chiếu Tam Thế Tướng Tràng, Như Lai Pháp Viên Mãn Sơn Quang Minh, Như Lai Pháp Giới Sư Tử Quang Minh, Như Lai Pháp Giới Sư Tử Diễm, Như Lai Minh Tịnh Diệu Đức Tu-di Sơn, Như Lai Nhất Thiết Tam-muội Hải Sư Tử, Như Lai Phổ Trí Quang Minh Đăng.

Này Phật tử! Trong kiếp Ly cấu quang minh, các Đức Như Lai nhiều như số vi trần của núi Tu-di như vậy xuất hiện ở đời. Đức Như Lai sau cùng hiệu là Pháp Giới Thành Minh Tịnh Trí Đăng. Đối với các Đức Như Lai ấy, ta đều cung kính cúng dường, nghe pháp thọ trì, xuất gia học đạo, giữ gìn pháp Phật, ở chỗ chư Phật ấy bằng nhiều phương tiện đi vào pháp môn Thâm thâm diệu đức tự tại âm thanh, dùng nhiều phương tiện để giáo hóa vô số chúng sinh.

Lại nữa, này Phật tử! Lại có chư Phật ra đời với vô số kiếp nhiều như số vi trần của cõi Phật ta đều cung kính cúng dường. Cho nên, này Phật tử! Tất cả chúng sinh đang ngủ say trong sinh tử, chỉ mình ta giác ngộ, lại giác ngộ cho tất cả chúng sinh, giữ gìn thành tâm, xa lìa thành trì ba cõi, đi vào thành pháp Nhất thiết trí vô thượng.

Này thiện nam! Ta chỉ thành tựu pháp môn Thâm thâm diệu đức tự tại âm thanh này, từ diệt lỗi của miệng nói hai lưỡi, nói lời chân thật, thanh tịnh. Còn các Đại Bồ-tát biết rõ các đường ngôn ngữ của chúng sinh, ở trong một niệm làm cho làm cho tâm của tất cả chúng sinh giác ngộ, vào sâu biển âm thanh ngôn ngữ của chúng sinh, khéo biết chúng sinh nên nói pháp cho họ, phân biệt biết rõ tất cả biển pháp, vào sâu biển Đà-la-ni, nắm giữ tất cả các pháp, dùng phương tiện thiện xảo làm cho chúng sinh sinh ra tất cả mây pháp, hoàn toàn độ thoát tất cả chúng sinh, giáo hóa chúng sinh được vào trong thanh tịnh vô thượng trí tuệ tùy thuận, phân biệt tạc nghiệp, có thể rống lên tiếng rống sư tử, bố thí pháp cho chúng sinh, tất cả đều được pháp Đà-la-ni viên mãn thì ta làm sao có thể biết, có thể nói hạnh công đức ấy?

Này thiện nam! Trong chúng Phật này có một Dạ thiên tên là Khai Phu Thọ Hoa,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ông nên đến đó hỏi: “Bồ-tát đó làm thế nào học pháp Nhất thiết trí và làm cho chúng sinh an trụ vào Nhất thiết trí?”

Lúc ấy, Dạ thiên Diệu Đức Thủ Hộ Chư Thành muốn thuyết minh nghĩa pháp môn này, nên nói kệ rằng:

*Phật tử tu pháp môn
Hư không tánh như như
Phân biệt Phật ba đời
Vô lượng các pháp giới.
Sinh vô lượng pháp môn
Pháp không thể nghĩ bàn
Nuôi lớn vô trí ngại
Thấu đạt pháp ba đời.
Số kiếp như vi trần
Có kiếp Ly cấu quang
Thế giới Diệu đức vân
Thành tên Bảo hoa quang.
Kiếp ấy có chư Phật
Như vi trần Tu-di
Phật đầu hiệu Pháp Hải
Lôi Âm Quang Minh Vương.
Phật cuối Pháp Giới Thành
Minh Tịnh Trí Tuệ Đăng
Ta thấy đều cúng dường
Nghe pháp rất hoan hỷ.
Ta thấy Phật Pháp Hải
Lôi Âm Quang Minh Vương
Các tướng tốt trang nghiêm
Giống như núi Tu-di.
Thấy Phật liền phát tâm
Thường cầu Nhất thiết trí
Tâm lớn như hư không
Tánh ấy đồng như như.
Đầy khắp cả ba đời
Chư Phật, chúng Bồ-tát
Tâm đại Bi che khắp
Tất cả cõi chúng sinh.
Pháp thân diệu, thanh tịnh
Đầy khắp các cõi Phật
Tùy chúng sinh ứng hóa
Mà hiện các loại thân.
Ta lúc mới phát tâm
Chấn động tất cả cõi
Giáo hóa các chúng sinh
Khiến đều rất hoan hỷ.
Gặp được Phật thứ hai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghe pháp và cúng dường
Lúc ấy liền thấy được
Phật như bụi mười phương.
Lần lượt gặp chư Phật
Như vi trần Tu-di
Cung kính và cúng dường
Tất cả các Như Lai.
Nghe pháp đều thọ trì
Chứng đắc pháp môn này
Độ khắp tất cả chúng
Đến bờ kia rất ráo.
Cõi chuyển, kiếp vi trần
Có chư Phật ra đời
Ta cũng đều đến gặp
Cung kính và cúng dường
Nghe pháp và thọ trì
Pháp môn này thanh tịnh.*

Bấy giờ, Thiện Tài được pháp môn Thâm thâm diệu đức tự tại âm thanh này nên đi vào vô lượng, vô biên các biển Tam-muội của Bồ-tát, sinh ra vô lượng, vô biên biển Đà-la-ni, được ánh sáng rực rỡ và thần thông của Bồ-tát đi vào các biển biện tài, nuôi lớn tất cả biển pháp sâu xa. Vì muốn tán thán Dạ thiên Diệu Đức Thủ Hộ Chư Thành ấy, nên nói kệ rằng:

*Biển trí tuệ rộng đầy
Vượt qua biển sinh tử
Nuôi lớn tạng trí tuệ
Chiếu khắp cả mười phương.
Biết rõ pháp trong ngoài
Thấy đều như hư không
Tuệ thanh tịnh vô ngại
Rất ráo cả ba đời.
Niệm niệm phân biệt được
Vô lượng không giới hạn
Tất cả các cảnh giới
Mà tâm không vướng mắc.
Vô lượng tâm đại Bi
Độ thoát biển chúng sinh
Mắt trí tuệ sáng suốt
Rõ chúng sinh vô tánh.
Vào sâu biển pháp Phật
Cùng tận nguồn gốc ấy
Dùng phương tiện thiện xảo
Hóa độ các chúng sinh.
Đối với tất cả pháp
Biết rõ tánh chân thật
Tu tập Nhất thiết trí*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khiến đều được thanh tịnh.
Làm Bạc Điều Ngự Sư
Nhất thiết trí rốt ráo
Đây khắp cả pháp giới
Thuyết pháp độ chúng sinh.
Theo nguyện Lô-xá-na
Độ chúng sinh không ngại
An trụ ở nơi đạo
Thấy hết Phật mười phương.
Tâm vi diệu sâu xa
Trừ diệt nóng phiền não
Thanh tịnh như hư không
Lìa cấu uế, không nhiễm.
Thâu lấy cả ba đời
Các Như Lai cõi Phật
Tất cả chúng Bồ-tát
Hết thấy hàng chúng sinh.
Một niệm phân biệt biết
Sát-na và La-bà
Ngày, đêm, tháng, nửa tháng
Cho đến vô lượng kiếp.
Các chúng sinh mười phương
Cõi có sắc, không sắc
Cõi có tướng, không tướng
Biết chết đây, sinh kia.
Trừ diệt hết tất cả
Tưởng hư vọng điên đảo
Khéo biết lời nói pháp
Hiện rõ đạo Bồ-đề.
Phát nguyện Lô-xá-na
Biển pháp tất cả Phật
Pháp vô ngại thân tâm
Tùy chúng sinh ứng hiện.*

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài dùng kệ tán thán Dạ thiên ấy xong, đánh lễ nơi chân, đi quanh vô số vòng tâm cung kính từ già.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài chánh niệm tư duy làm tăng trưởng pháp môn Thâm thâm diệu đức tự tại âm thanh, đi đến chỗ Dạ thiên Khai Phu Thọ Hoa, thấy Dạ thiên ấy ở trong nhà lầu Chúng bảo hương thọ, ngồi trên tòa Pháp sư tử bằng mầm cây báu có trăm ngàn quyến thuộc chư Thiên vây quanh.

Lúc ấy, Thiện Tài đánh lễ dưới chân Dạ thiên ấy, đi quanh vô số vòng, chấp tay cung kính đứng sang một bên, thưa Thiên thần:

–Con đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mà chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát để đạt đến Nhất thiết trí? Xin nguyện Thiên thần nói rõ cho con.

Đáp:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Này thiện nam! Ta vào lúc mặt trời lặn, hoa sen xanh, hoa sen đỏ thấy đều khép lại, nếu người đang dạo chơi ở trong vườn đều nghỉ cuộc chơi mà trở về nhà mình thì ta liền phóng ánh sáng vào con đường nguy hiểm chiếu rõ con đường bằng phẳng làm cho họ luôn cầu đạo Nhất thiết trí. Nếu đối với những nơi nguy hiểm như núi cao, sông sâu, đồng trống thì ta đều phóng ánh sáng đến làm cho họ thoát khỏi các khổ, được an lạc.

Lại nữa, này thiện nam! Chúng sinh nào buông lung theo năm dục thì ta hiện tướng khổ, già, bệnh, chết làm cho họ thấy mà xa lìa buông lung, tu tập căn lành. Vì người bôn sển nên tán thán bố thí. Nếu người phạm giới thì được an trụ tịnh giới. Vì người giận dữ nên tán thán đại Bi, an trụ nhẫn nhục. Nếu người biếng trễ thì dạy khiến họ tu hạnh tinh tấn của Bồ-tát. Nếu người tâm tán loạn thì dạy họ khiến tu tập các Tam-muội thiền định. Nếu người ngu si thì khiến họ vào sâu Trí tuệ ba-la-mật. Người ưa pháp nhỏ thì dạy họ tu pháp Đại thừa. Nếu người chấp trước ba cõi thì khiến họ an trụ các Ba-la-mật viên mãn không chấp trước của Bồ-tát. Nếu các chúng sinh có công đức kém cõi, bị hành hạ bởi các nghiệp trói buộc thì ta làm cho họ trụ Lực ba-la-mật của Bồ-tát. Người có trí thấp kém thì làm cho họ trụ Trí ba-la-mật của Bồ-tát, trừ bỏ ngu si tăm tối.

Này thiện nam! Ta đã thành tựu pháp môn Vô lượng hoan hỷ tri túc quang minh.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thiên thân! Cảnh giới của pháp môn này như thế nào?

Đáp:

–Này thiện nam! Như Lai dùng phương tiện ánh sáng để giáo hóa chúng sinh.

Này Phật tử! Nếu có chúng sinh hưởng thọ sự an vui thì đều nhờ diệu lực của Phật, các lực ánh sáng, vâng theo lời dạy của Như Lai, sức oai thần của Phật, tùy thuận Phật đạo, nghe chánh pháp của Phật, đi vào căn lành của Như Lai, được mặt trời trí tuệ sáng suốt viên mãn của Như Lai, được tán nghiệp lực thanh tịnh của Như Lai, chiếu khắp tất cả là đều nhờ năng lực công đức như vậy làm cho khắp chúng sinh hưởng thọ các sự an vui.

Này Phật tử! Lúc ta nhập vào pháp môn này, chánh niệm tư duy, vào sâu biển hạnh Bồ-tát của Phật Lô-xá-na Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác thuở quá khứ đã tu hành.

Này thiện nam! Ta biết lúc Bồ-tát phát tâm địa Bồ-tát, thấy các chúng sinh chấp ngã và ngã sở, bị vô minh ngăn che nên đi vào các tà kiến, thuận theo tham ái, bị tham dục, sân hận trói buộc nên tâm tán loạn điên đảo, bị ganh ghét ràng buộc nên khốn khổ bức bách, ở trong sinh tử phải chịu các khổ não, không gặp được chư Phật. Thấy như vậy rồi, ta phát tâm đại Bi giáo hóa chúng sinh trừ các tai hoạn khổ, lợi ích khắp chúng sinh, làm cho tâm họ không còn nhiễm trước, đối với các vật đã bố thí thì không cầu quả báo, phân biệt biết rõ tất cả nhân duyên, tướng chân thật của các pháp, thành tựu đầy đủ đại Từ, đại Bi, pháp rốt ráo viên mãn, che khắp chúng sinh bằng pháp tri túc nuôi dưỡng lực trí tuệ, phá tan tất cả các núi phiền não, làm cho chúng sinh an lạc, tùy theo chỗ mà ứng hiện, rưới mưa pháp cam lồ, dùng lực của Thánh pháp bố thí khắp chúng sinh, chứng đắc quả Thập lực Vô thượng an lạc, thành tựu sức thần thông tự tại của Bồ-tát đầy khắp pháp giới, đều hiện trước mặt tất cả chúng sinh; mưa xuống tất cả vật làm cho họ hoan hỷ được như ý nguyện, cứu giúp chúng sinh diệt khổ sinh tử mà không cầu báo đáp, làm trang nghiêm thanh tịnh tâm báu của tất cả chúng sinh, đều đồng căn lành của tất cả chư Phật, làm tăng trưởng Nhất thiết trí, giáo hóa thành tựu đầy đủ cho tất cả chúng sinh, bằng pháp thanh tịnh vô thượng làm thanh

tịnh các cõi Phật. Ở trong mỗi mỗi niệm đầy đủ tất cả pháp giới, bằng trí sáng suốt phân biệt ba đời đầy cả hư không, ở trong mọi lúc chuyển pháp luân thanh tịnh giáo hóa chúng sinh làm cho họ sinh ra Nhất thiết trí, làm thanh tịnh những điều đã được thọ trì, giác ngộ tất cả Bồ-đề chư Phật, phân biệt tất cả các kiếp tương lai, ở trong tất cả kiếp hành hạnh Bồ-tát nhưng tâm không có hai, có thể đến khắp tất cả thế giới, thân ấy bao trùm tất cả biển cõi, đều nắm giữ tất cả thế giới, phân biệt giải nói tất cả thế giới, ở nơi vô số hình sắc, vô số sự trang nghiêm, vô số chỗ ở hoặc không thanh tịnh, hoặc tịnh, hoặc bất tịnh, hoặc toàn là thanh tịnh, hoặc toàn là cấu uế, hoặc rộng hoặc hẹp, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc úp hoặc ngửa, trong các biển thế giới như vậy sinh ra hạnh Bồ-tát, chứng đắc hạnh Bồ-tát, ở trong mỗi mỗi niệm vì chúng sinh nên hiện Pháp thân thanh tịnh của chư Phật trong ba đời.

Này Phật tử! Đức Phật Lô-xá-na ở trong đời quá khứ lúc tu hành hạnh Bồ-tát, thấy các chúng sinh không có trí tuệ công đức, bị ngu si che lấp nên chấp trước ngã và ngã sở, bị vô minh ngăn che, chẳng chánh tư duy, vào các tà kiến, chẳng biết nhân quả, thuận theo nghiệp phiền não, không tu Thánh đạo, được pháp vô tác, thường bị trôi lăn trong đường sinh tử, chịu vô số khổ, phát khởi tâm đại Bi làm cho các chúng sinh sinh ra vô lượng các hạnh Bồ-tát, tu tập tất cả các pháp Ba-la-mật, tạo lập căn lành thù thắng vi diệu kiên cố, trừ diệt các khổ, công đức tăng trưởng, biết rõ nhân quả không trái nghiệp báo, nhận biết pháp chân thật, đều phân biệt được sự ưa thích của chúng sinh và tất cả cõi, giữ gìn và thọ trì tất cả pháp Phật khiến không đoạn dứt, diệt pháp bất thiện, đầy đủ Nhất thiết trí.

Này Phật tử! Bằng vô lượng pháp thí dụ như vậy để giáo hóa chúng sinh khiến họ đều cầu Nhất thiết trí, tu hành các pháp Ba-la-mật của Bồ-tát, đầy đủ lợi ích của Thánh hiền, tăng trưởng Nhất thiết trí, đầy đủ biển căn lành, hiện rõ vô lượng lực tự tại của Như Lai, bằng vô số phương tiện như vậy để bảo hộ chúng sinh, hiện rõ vô lượng công đức của Như Lai, đặt chúng sinh vào đạo Bồ-đề, giữ gìn các trí tuệ.

Thiện Tài thưa:

–Thưa Thiên thần! Thánh giả phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đã được bao lâu?

Đáp:

–Này Phật tử! Việc này khó biết, khó tin, khó vào, khó nói, khó chứng đắc. Tất cả chư Thiên, Thanh văn, Duyên giác đều không thể biết được, chỉ trừ thần lực của Phật, nương Thiện tri thức thành tựu đầy đủ căn lành, tâm thanh tịnh ngay thẳng xa lìa nịnh hót quanh co, diệt trừ các nhiễm ô, đạt được ánh sáng trí tuệ chiếu khắp, từ miễn chúng sinh, thu phục các ma, nhổ cây phiền não, hoàn toàn muốn thành tựu Nhất thiết chủng trí, trừ diệt biển phiền não lo buồn sinh tử, đạt được diệu lạc của Như Lai, đi vào biển công đức tinh tấn của Phật, an trụ nơi quả vị Phật, đầy đủ diệu lực Nhất thiết trí của Như Lai, chứng đắc mười Lực. Người như vậy mới có thể tin hiểu, có thể vào, có thể nói và có thể chứng đắc. Vì sao? Vì đây là cảnh giới của Phật, tất cả chúng sinh và các Bồ-tát không thể biết được. Ta sẽ nương thần lực của Phật để hóa độ chúng sinh, tâm thanh tịnh ngay thẳng, tu nhiều căn lành được tâm sâu xa thích nghe pháp này, tùy theo những sự thích ứng của họ như vậy mà phân biệt giải nói.

Bấy giờ, Dạ thần muốn thuyết minh nghĩa này, quán sát cảnh giới của chư Phật trong ba đời nên nói kệ rằng:

Phật tử! Pháp môn này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cảnh giới Phật sâu xa
Dù kiếp như vi trần
Nói cũng không cùng tận.
Tham, dục, giận dữ, si
Những chúng sinh kiêu mạn
Đều không thể biết được
Pháp vắng lặng tối thắng.
Tâm ganh ghét, quanh co
Nghiệp phiền não ngăn che
Tất cả không thể biết
Cảnh giới Phật sâu xa.
Chấp các ám, giới, nhập
Sinh khởi ngã, ngã kiến
Tâm vọng kiến điên đảo
Không biết cảnh giới Phật.
Thanh tịnh lìa hư vọng
Cảnh giới Phật sâu xa
Người ở trong sinh tử
Đều không thể biết được.
Sinh vào nhà Như Lai
Chư Phật thường ủng hộ
Phụng trì tạng pháp Phật
Cảnh giới của Tuệ nhãn.
Gần gũi Thiện tri thức
Đầy đủ pháp Bạch tịnh
Chứng đắc lực chư Phật
Nghe pháp này hoan hỷ.
Tâm tịnh lìa hư vọng
Giống như tánh hư không
Đền tuệ trừ tăm tối
Cảnh giới của người này.
Dùng tâm đại Từ bi
Che chở khắp chúng sinh
Bình đẳng nhìn chúng sinh
Cảnh giới của người này.
Tâm ấy rất hoan hỷ
Quán các loại chúng sinh
Đều xả bỏ tất cả
Cảnh giới của Ly cấu.
Tâm tịnh lìa các ác
Cho đến sợ tội nhỏ
Tùy thuận pháp chư Phật
Cảnh giới của Ly cấu.
An trụ pháp nhãn nhục
Tâm ấy không lay động

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghiệp như thật không trái
Cảnh giới tâm vô tận.
Dũng mãnh siêng tinh tấn
Tâm an trụ bất thoái
Chứng đắc Nhất thiết trí
Cảnh giới của điều phục.
Tâm nhập định vắng lặng
Trừ diệt nóng phiền não
Vào sâu biển trí tuệ
Sinh cảnh giới vắng lặng.
Biết rõ các chúng sinh
Tương các pháp chân thật
Cảnh giới pháp sâu xa
Là pháp môn đền tuệ.
Giác ngộ tánh chúng sinh
Không chấp biến các cõi
Tâm chiếu khắp tất cả
Là bậc Thầy dẫn đường.
Từ nơi Phật ra đời
Sinh ra nguyện thanh tịnh
Khắp tất cả cõi nước
Cùng tận kiếp tương lai.
Tu tập hạnh Bồ-tát
Là pháp môn Phổ Hiền
Vào biển các phương tiện
Nhìn khắp biển các cõi.
Trí tuệ không ngăn ngại
Đều biết cõi hành, hoại
Thấy trong mỗi vi trần
Chư Phật ngồi đạo tràng
Thành Phật độ chúng sinh
Pháp môn mất vô ngại.
Thiện Tài đến chỗ ta
Gần gũi Thiện tri thức
Nghe pháp sâu xa này
Tinh tấn siêng tu tập
Cảnh giới Lô-xá-na
Sâu xa khó nghĩ bàn
Ta nương thân lực Phật
Vì ông phân biệt nói.*

Này Phật tử! Vào thuở xa xưa, trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của biển thế giới, có một biển thế giới tên Minh tịnh sơn. Trong biển thế giới đó có Như Lai Trí Tuệ Pháp Giới Sơn Chư Phương Tịch tĩnh Phổ Chiếu Vương Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác xuất hiện ở đời. Đức Phật ấy lúc làm Bồ-tát, làm trang nghiêm thanh tịnh biển thế giới đó. Trong biển thế giới ấy có cõi thế giới nhiều như số vi trần cõi Phật. Trong mỗi

mỗi cõi thế giới ấy có chư Phật nhiều như số vi trần của thế giới xuất hiện ở đời. Mỗi mỗi Đức Như Lai diễn nói Khế kinh nhiều như số vi trần của thế giới. Trong mỗi mỗi khế kinh thọ ký cho các Bồ-tát nhiều như số vi trần của cõi Phật, hiện rõ vô lượng phương tiện, bằng các thần lực của Như Lai, bằng vô số các thừa để giáo hóa chúng sinh.

Này Phật tử! Trong biển thế giới ấy có một cõi thế giới tên là Phổ môn trang nghiêm. Trong thế giới ấy có một thế giới tên là Nhất thiết bảo sắc diệu đức phổ chiếu nhất thiết bảo hoa hải dùng để trang nghiêm, hình thể làm bằng các báu giống như thành trời trang nghiêm thanh tịnh, chiếu khắp tất cả đạo tràng chư Phật, hiện rõ ánh sáng và sự biến hóa của chư Phật. Trong thế giới ấy có bốn thiên hạ nhiều như số vi trần của núi Tu-di. Trong bốn thiên hạ đó có một bốn thiên hạ tên là Bảo sơn tràng. Dưới bốn thiên hạ ấy có cõi Diêm-phù-đề ngang dọc bốn vạn do-tuần. Trong cõi Diêm-phù-đề ấy có vương đô Kiên cố bảo trang nghiêm vân đăng, có một vạn thành bao bọc chúng quanh, con người sống đến vạn năm.

Lúc ấy, có Đại vương Nhất Thiết Pháp Sư Tử Hống Viên Cái Diệu Âm, có năm trăm đại thần, sáu vạn thể nữ, bảy trăm vương tử xinh đẹp mạnh mẽ. Bấy giờ, vua ấy có oai đức trùm khắp một Diêm-phù-đề, không có oán địch. Trong đại kiếp ấy có kiếp ác phát sinh năm thứ uest trước. Lúc ấy, dân chúng làm mười nghiệp ác, xa lìa mười điều lành, chết đọa vào đường ác, mạng sống ngắn ngủi, hình sắc xấu xí, nghèo cùng khổn khổ, vui ít khổ nhiều, cùng tranh cãi hủy nhục nhau, làm xa lìa quyến thuộc của người, đi sâu vào tà kiến, vì tham dục chấp trước nên làm việc phi pháp, mưa gió bất thường, cỏ cây rừng rậm, trăm cây lúa mạ thấy đều khô cằn. Lúc ấy, dân chúng đói kém bệnh dịch, họ đều đi đến vương đô kêu gào lớn tiếng.

Bấy giờ, vô lượng, vô số dân chúng ở quanh vương đô, hoặc giơ hai tay, hoặc lại chấp tay, hoặc kêu trời đập đất, hoặc đập vào trong người, hoặc quỳ xuống đất, hoặc mặc y phục rách rưới xấu xí, mắt không còn thấy rõ, khóc than kêu gào: “Đại vương! Ngày nay chúng tôi rất khổ rất khổ, đói khát lạnh lẽo, bệnh tật khổn khổ, không nơi nương tựa, không người cứu giúp, như ở lao ngục, vô số các khổ hành hạ đang đến đường chết, bị vô lượng khổ hành hạ như vậy nên gào khóc cầu cứu, cầu xin cứu giúp mong được sự an lạc. Lúc này mong Đại vương vì chúng sinh mà làm tạc báu, làm ao mát mẽ, làm thầy trị bệnh hay, làm bậc đại trí, làm xe lớn, làm đảo châu báu lớn chân thật hữu ích, làm cho chúng sinh, trời, người an lạc.”

Bấy giờ, Đại vương ấy nghe tiếng than khóc khổ sở này liền được trăm vạn vô số pháp môn đại Bi, nhất tâm tư duy phát ra mười lời đại Bi. Những gì là mười?

1. Khổ thay tất cả chúng sinh bị rơi vào hố sâu sinh tử không đáy, không chỗ quay về nương tựa, ta sẽ làm chỗ quay về nương tựa cho họ khiến chứng đắc quả vị Như Lai.

2. Thương thay chúng sinh bị phiền não quấy nhiễu, không người cứu giúp, ta sẽ làm người cứu giúp, làm cho họ an trụ nơi tất cả nghiệp lành.

3. Thương thay chúng sinh già, bệnh, chết không người cứu giúp, ta sẽ làm người cứu giúp, làm cho họ diệt trừ tất cả thống khổ của thân tâm.

4. Thương thay chúng sinh bị các sự sợ hãi không ai cứu giúp, ta sẽ làm người cứu giúp, làm cho họ trụ nơi Nhất thiết trí an ổn.

5. Thương thay chúng sinh bị ngăn che bởi thân kiến, nghi ngờ, ta sẽ làm đèn sáng chiếu khắp tất cả, hiện ra trí sáng suốt.

6. Thương thay chúng sinh bị ngu si che lấp, ta sẽ làm đuốc sáng lớn hiện ra thành

chánh pháp Nhất thiết trí.

7. Thương thay chúng sinh bồn sển, ganh ghét dua nịnh, quanh co, dối trá làm bấn đục tâm mình, ta sẽ làm cho họ chứng được pháp thân thanh tịnh vô thượng.

8. Thương thay chúng sinh bị chìm đắm trong dòng sinh tử, ta sẽ làm cho họ vượt biển sinh tử, đạt đến bờ giải thoát.

9. Thương thay chúng sinh như kẻ mù lòa, ta sẽ làm cho họ thấy, nghĩ chân thật đồng với tất cả Phật.

10. Thương thay chúng sinh không chế ngự các căn, ta sẽ làm cho họ chế ngự các căn, trừ diệt chướng ngại chứng đắc Nhất thiết trí.

Bấy giờ, Đại vương ấy phát mười lời đại Bi như vậy xong, liền đánh trống ban lệnh: “Tất cả mọi người hãy yên lòng chớ lo sợ, tùy theo vật dùng của các ông ta đều ban cho.” Liền khi ấy, Đại vương hạ lệnh các thành, thôn ấp, xóm làng lớn nhỏ trong Diêm-phù-đề đều mở kho xuất ra các loại vàng bạc, châu báu, y phục, thức ăn ngon, hương hoa, anh lạc, giường chiếu, mền nệm, cung điện, nhà cửa, các cờ báu đẹp, cờ báu dạ quang, cờ báu ma-ni, thầy thuốc, thuốc thang, các loại đồ đựng chứa đầy các báu, các vật đựng bằng kim cương chứa đầy các loại hương thơm, các vật đựng có mùi hương chứa đầy các y phục, đủ loại xe, phước lụa, cờ, lọng. Lại đánh trống ban lệnh tất cả các thành đô, thôn ấp, xóm làng trong thiên hạ, nay ta bố thí cho các người cõi nước, thành ấp, xóm làng, vợ con, đầu mắt, răng lưỡi, tim gan, máu thịt, ruột dạ dày, tất cả các bộ phận trong cơ thể.

Lúc ấy, phía Đông ngoài cửa thành có một hội trường lớn tên là Minh tịnh ma-ni diệu đức, mặt đất bằng phẳng, rộng lớn thanh tịnh, không có ác cấu uế, đất làm bằng các báu, rải các hoa báu, xông các hương, tất cả mây hương đầy cả hư không, cây báu bao bọc xung quanh, vô lượng lưới hoa và các lưới báu che kín trên đó, tự nhiên phát ra vô lượng na-do-tha âm thanh vui vẻ. Dùng vô lượng châu báu đẹp đẽ như vậy để trang nghiêm, đều là kết quả do nghiệp thanh tịnh của Bồ-tát. Ở trong hội ấy có chỗ ở của vua, đất bằng mười thứ báu, lan can mười báu, mười loại cây báu bao bọc chung quanh, hình sắc bằng kim cương không thể hư hoại, các báu trang nghiêm, treo các phước báu, lưới báu bạch tịnh, lưới báu chuông vàng, lưới báu các hoa, lưới báu ma-ni, lưới báu các y che phủ trên đó, xông các hương thơm, tự nhiên phát ra vô lượng âm thanh vi diệu để ca tụng.

Lúc đó, Đại vương ấy ngự trên tòa Sư tử trang nghiêm thù thắng, đủ tướng Đại nhân, thân hình hoàn hảo như thân Na-la-diên không thể hư hoại, sinh trong dòng họ của vua thống lãnh đất nước. Đối với pháp tài và tâm đều được tự tại, công đức vô lượng không ai trái mạng lệnh. Dùng các lọng báu đẹp che phủ trên đức vua, lọng ấy thường phóng ra vô lượng ánh sáng như sắc Diêm-phù, dùng lưới báu ma-ni đẹp đẽ trong sạch để che phủ, các chuông vàng báu phát ra âm thanh hòa nhã tán dương việc lành.

Bấy giờ, trong cõi Diêm-phù-đề có vô lượng, vô số chúng sinh đều đến quy phục, khen rằng:

–Tâu Đại vương! Đại vương là người trí, bậc nhất trong thiên hạ, công đức như núi Tu-di, công đức đầy đủ thanh tịnh giống như trăng tròn, được tâm Bồ-tát, xem chúng sinh đều bình đẳng, bố thí khắp tất cả.

Lúc ấy, nhà vua thấy rồi hoan hỷ vô cùng, ở trong đại chúng phát tâm đại Bi, tâm Thiện tri thức, tùy theo chỗ mong cầu của họ mà làm đầy cho đủ để mà giáo hóa họ. Khi đó, vua liền được vô lượng an lạc mà Thích Đề-hoàn Nhân cho đến vua trời Hóa tự

tại trong vô lượng trăm ức na-do-tha kiếp hưởng thọ sự diêu lạc cũng không thể bằng; vua trời Tha hóa tự tại với số kiếp chẳng thể nghĩ bàn hưởng thọ sự diêu lạc cũng không thể bằng; vua trời Đại phạm với số kiếp chẳng thể nêu bày hết, trụ vào cõi Phạm trụ an lạc cũng không thể bằng, cho đến trời Tịnh cư với số kiếp không có giới hạn trụ vào cõi Tịnh tịnh an vui cũng không thể bằng.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như có người nhân từ hiếu thuận, gặp nạn ở đời xa lìa cha mẹ, trải qua nhiều năm, sau bỗng gặp lại và được toàn tụ, nhìn thấy cha mẹ hết sức vui mừng. Tâm hết sức hoan hỷ của nhà vua ấy khi thấy những người đến cầu xin cũng như vậy, lòng tin kiên cố nuôi dưỡng Bồ-đề. Vì sao? Vì Bồ-tát này siêng cầu Nhất thiết trí làm cho tất cả chúng sinh được lợi ích an lạc, thành tựu đầy đủ đại nguyện, xa lìa pháp bất thiện, tu hành các việc lành, cứu giúp chúng sinh, mở cửa Nhất thiết trí, giữ gìn Nhất thiết trí làm thỏa mãn điều mong muốn của chúng sinh, nhập vào biển công đức của tất cả Phật, phá trừ tất cả núi nghiệp chướng, ma phiến não, tùy thuận theo lời dạy của tất cả Như Lai, vào sâu dòng trí không trái chánh đạo, sinh ra các dòng pháp, thành tựu đầy đủ đại nguyện, trụ pháp đại nhân, đầy đủ tạng căn lành Phổ môn, xa lìa tất cả điều ác, tâm không vương mắc, biết rõ các pháp giống như hư không.

Lại nữa, này Phật tử! Lúc Đại vương ấy thấy các chúng sinh tưởng như con một, tưởng như cha mẹ, tưởng là ruộng phước, tưởng khó báo ân, tưởng như thầy, tưởng như Phật, bằng tâm đại Từ bi che khắp tất cả, tùy theo vật mình có được như: y cụ, thức ăn uống, hương hoa, hương bột, hương xoa, vòng hoa, lọng, cờ, phướn, các vật thể trang sức, giường tòa mềm nệm, nhà cửa, cung điện, vườn tược, ao tắm, các loại xe, voi ngựa, các báu, chỗ ở, cung điện và quyền thuộc của vua, các kho trong thành ấp, xóm làng, tất cả như vậy đều bố thí cho chúng sinh, làm cho họ được đầy đủ.

Bấy giờ, trong hội ấy có đồng nữ Bảo Quang Minh hình dung đẹp đẽ không ai sánh bằng, thân như vàng ròng, mắt và tóc màu xanh biếc, miệng phát âm thanh hòa nhã, thân tỏa ra hương thơm, trang nghiêm bằng các báu, thường có đức tâm quý, chánh niệm không tán loạn, oai nghi đầy đủ, đối với bậc đại sư trưởng cung kính tôn trọng, các căn vắng lặng, trí tuệ luôn luôn chánh niệm, có thể thọ trì và có thể hiểu các pháp được nghe. Đời trước, đồng nữ luôn nuôi dưỡng vô lượng căn lành, các pháp lành vi diệu thấm nhuần nơi thân, gần gũi Thiện tri thức, ưa thích Đại thừa, tâm như hư không, tự mình an lạc và làm người khác an lạc, thường thích gặp Phật cầu Nhất thiết trí, cùng sáu mươi đồng nữ cách vua không xa, nhất tâm cung kính chấp tay im lặng suy nghĩ như thế này: “Ta được lợi lành là thấy Thiện tri thức, gặp Thiện tri thức, đối với vua xem như Đại sư, bậc Thiện tri thức, bậc Từ bi.” Lúc sinh ý nghĩ này thì hoan hỷ vô cùng, cởi ra những vật trang sức của mình đặt trước nhà vua, phát nguyện thế này: “Nay Đại vương làm vô lượng, vô biên chúng sinh an ổn, tôi nguyện đời sau cũng như vậy, Đại vương là người trí tuệ, là con đường chân chánh, là nơi nương tựa, là tướng tốt, là cửa báu không ai có thể phá hoại, tôi nguyện đời sau cũng là như thế, nhà vua sinh đến đâu thì tôi sinh đến đó.

Bấy giờ, đại vương ấy bảo đồng nữ:

–Nay ta đều xả bỏ châu báu trong ngoài tùy ý người nhận lấy.

Lúc ấy, đồng nữ hoan hỷ bội phần nói kệ rằng:

*Đại vương chưa ra đời
Thành Kiên cố trang nghiêm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả không thể vui
Giống như chỗ ngựa quỵ.
Chúng sinh sát hại nhau
Cướp trộm và dâm dục
Nói hai lưỡi không thật
Lời thô ác vô nghĩa.
Tham lam tài vật người
Tâm sân hận độc hại
Tà kiến không làm lành
Lúc chết đọa đường ác.
Những chúng sinh như vậy
Bị ngu si che lấp
Làm vô số việc ác
Trời hạn hán không mưa.
Vì không mưa đúng thời
Trăm thứ lúa không mọc
Cỏ cây đều khô héo
Suối sông đều khô cạn.
Đại vương chưa ra đời
Tất cả các sông hồ
Đều bị khô cạn hết
Giống như đồng hoang lớn.
Lúc Đại vương ra đời
Trời nổi nhiều mây lành
Mưa xuống thấm ướt khắp
Sông hồ đều tràn đầy.
Trừ diệt tất cả ác
Xa lìa các sợ hãi
Dân chúng đều hoan hỷ
Vì Đại vương ra đời.
Ngày xưa các chúng sinh
Đều tàn sát lẫn nhau
Uống máu ăn thịt người
Nay đều tu tâm Từ.
Trăm thứ lúa chẳng sinh
Cỏ cây đều khô héo
Bị đói khát hành hạ
Chịu vô số khổ não.
Đại vương đã ra đời
Lúa gạo tự nhiên sinh
Cây sinh y phục đẹp
Vua, chỗ nương của đời.
Ngày xưa tranh lợi nhỏ
Mạnh yếu lẫn đoạt nhau
Nay các thứ trang nghiêm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như vườn Thích Nan-đà.
Xưa nhiều người tham dục
Làm những việc buông lung
Xâm phạm vợ của người
Làm nguy hại lẫn nhau.
Ngày nay các dân chúng
Các báu đẹp trang nghiêm
Trình khiết không tà dâm
Giống như trời Đâu-suất.
Ngày xưa các chúng sinh
Nói dối, lời phi pháp
Miệng nói lời vô nghĩa
Nịnh hót lấy lòng người.
Ngày nay các chúng sinh
Xa lìa các lời ác
Mắt thương nhìn chúng sinh
Miệng nói lời nhu hòa.
Ngày xưa các chúng sinh
Làm nhiều việc tà kiến
Chấp tay cung kính lễ
Những trâu, bò, chó, heo.
Nay nghe chánh pháp vua
Xa lìa các tà kiến
Khéo biết pháp khổ vui
Đều từ nhân duyên khởi.
Vua nói pháp vi diệu
Người đều ưa thích nghe
Âm thanh của Phạm, Thích
Đều không thể bằng được.
Các lọng báu Đại vương
Treo ở giữa hư không
Trùm bằng lưới các báu
Tỏa hương thơm bay khắp.
Chuông vàng tự nhiên rung
Âm thanh Phật hòa nhã
Tán dương pháp sâu xa
Trừ diệt các phiền não.
Thứ lại giảng pháp vang
Đến cõi Phật mười phương
Trong tất cả các kiếp
Như Lai và quyến thuộc.
Lại thứ tự diễn nói
Quá khứ cõi mười phương
Trong tất cả các kiếp
Như Lai và quyến thuộc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại phát tiếng vi diệu
Đầy khắp cả thiên hạ
Phạm vương, các chúng sinh
Đều nghe quả báo nghiệp.
Chúng sinh nghe tiếng này
Tự biết các tạng nghiệp
Bỏ ác tu việc lành
Chuyên cầu đạo Vô thượng.
Vua cha tên Tịnh Quang
Mẹ tên Liên Hoa Quang
Cha trong đời năm trước
Dùng chánh pháp trị đời.
Năm trăm ao hoa sen
Cây báu bao bọc quanh
Đáy trải bằng cát vàng
Hoa báu nở tốt đẹp.
Ở trên bờ ao ấy
Có các Diệu pháp đường
Các báu làm lan can
Các thứ báu trang nghiêm.
Đời mặt pháp làm ác
Nhiều năm chẳng có mưa
Ao hồ đều khô cạn
Cỏ cây cũng không héo.
Bấy ngày lúc vua sinh
Trước hiện tướng điềm lành
Mọi người thấy hoan hỷ
Cứu đời xuất thế gian.
Lúc ấy vào giữa đêm
Đất chấn động sáu cách
Tự nhiên phát ánh sáng
Giống như ánh mặt trời.
Có năm trăm ao tắm
Nước công đức tràn đầy
Tất cả các cây báu
Đều tươi tốt, đẹp đẽ.
Sông hồ các dòng suối
Tất cả đều tràn đầy
Nước lan chảy thấm nhuần
Khắp cõi Diêm-phù-đề.
Cây cối các rừng rậm
Những loại cây dược thảo
Trăm các thứ lúa mạ
Đều sinh trưởng sum suê.
Các núi cao hiểm trở

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nơi hang núi thâm sâu
Tất cả những chỗ ấy
Tự nhiên bằng phẳng cả.
Núi, gò, các cây cối
Cát đá những cấu ứ
Đều ở trong một niệm
Biến thành những ngọc báu.
Người thấy sự việc này
Hoan hỷ mà nói rằng:
Hay thay, lợi lành lớn!
Ta được ao mát mẻ.
Lúc ấy, vua Tịnh Quang
Cùng với những quyến thuộc
Tất cả các đại thần
Hoan hỷ đi xem vườn.
Trong năm trăm ao tắm
Có ao tên Hoan hỷ
Trên ao có pháp đường
Vua, quyến thuộc dạo chơi.
Nhà vua bảo phu nhân:
Ta nguyện đều tròn đủ
Cõi nước được phồn thịnh
Dân chúng đều an ổn
Lúc ấy, trong ao tắm
Nở hoa báu ngàn cánh
Phóng ánh sáng thanh tịnh
Chói sáng đỉnh Tu-di.
Cọng bằng kim cương báu
Hoa lá bằng các báu
Vàng Diêm-phù làm đài
Các hương thơm làm tua.
Ở trong hoa sen ấy
Sinh ra một đồng tử
Tướng tốt, thân trang nghiêm
Chư Thiên đều kính lễ.
Vua thấy rất vui mừng
Vào ao tắm nó lên
Đặt trên vế phu nhân
Con nàng nên vui mừng.
Tặng báu đều vọt lên
Cây báu sinh y đẹp
Nhạc trời tấu tiếng hay
Đầy khắp trong hư không.
Lúc ấy các dân chúng
Chắp tay cung kính lễ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui mừng nói như vậy:
Đây là chỗ đời nương.
Thân phóng ánh sáng lớn
Chiếu khắp trong tất cả
Người gặp ánh sáng này
Trừ diệt hết các lậu.
Tất cả quỷ thần ác
Các độc hại chúng sinh
Đều bỏ tâm bất thiện
Tự nhiên sinh Từ bi.
Tiếng xấu mất lợi lớn
Tật bệnh bị ác quỷ
Diệt các khổ như vậy
Tất cả đều hoan hỷ.
Thiên hạ, các chúng sinh
Xem nhau như cha mẹ
Bỏ ác, tu tâm Từ
Chuyên cầu Nhất thiết trí.
Xa lìa các nẻo ác
Mở rộng đường trời, người
Hiện rõ đạo Vô thượng
Độ thoát các quần sinh.
Chúng ta được lợi lành
Gặp đại thí chủ này
Chúng sinh mất đường chánh
Nay Đạo sư ra đời.

Bấy giờ, đồng nữ Bảo Quang Minh nói kệ ca ngợi vua xong, cung kính đánh lễ dưới chân, đi quanh vô số vòng, cung kính chấp tay đứng qua một bên.

Nhà vua khen đồng nữ:

–Lành thay, lành thay! Người có thể tin biết công đức của người khác, việc này thật hy hữu! Nếu có người ngu si không biết báo ân, không có trí tuệ, tâm ô trược tà kiến, những chúng sinh phi pháp như vậy thì chẳng biết, chẳng tin cảnh Nhất thiết trí và công đức thanh tịnh của chư Phật và Bồ-tát. Nay người phải chuyên cầu Bồ-đề vô thượng, tu hạnh Bồ-tát, giáo hóa làm an ổn và lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Nhà vua khen đồng nữ xong, tự tay cầm y vô giá trao cho đồng nữ, và bảo:

–Người hãy tự mặc y này!

Lúc ấy, đồng nữ quỳ gối xuống đất cung kính chấp tay lãnh thọ mà mặc. Khi ấy, nhà vua lại cho y phục sáu mươi đồng nữ, mặc y xong đồng nữ cùng quyến thuộc đi quanh nhà vua rồi từ giã.

Từ nơi y phục của các người nữ phát ra ánh sáng như các ngôi sao. Mọi người thấy thế cùng nhau khen: “Các đồng nữ này đều xinh đẹp, rực rỡ như sao sáng trong đêm.”

Này thiện nam! Vua Nhất Thiết Pháp Sư Tử Hống Viên Cái Diệu Âm thưở ấy đâu phải người nào khác, nay chính là Đức Lô-xá-na Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác. Tịnh Quang vương nay chính là Tịnh Phạn vương, phu nhân Liên Hoa Quang nay chính là Ma-gia phu nhân. Dân chúng ở trong nước nay chính là đại chúng đều chứng đắc Vô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thượng Chánh đẳng Chánh giác, được bất thoái chuyển, hoặc Địa thứ nhất cho đến Địa thứ mười, thành tựu đại nguyện, trụ vào các pháp môn, tu đạo phương tiện, cầu Nhất thiết trí, trụ các quả vị giải thoát.

Bấy giờ, Dạ thiên Khai Phu Thọ Hoa muốn thuyết minh nghĩa này, nên nói kệ rằng:

*Ta có mắt thanh tịnh
Thấy hết biển thế giới
Chúng sinh thường lưu chuyển
Trong năm đường sinh tử.
Thấy chư Phật, Bồ-tát
Đi đến gốc Bồ-đề
Đắc đạo chuyển pháp luân
Hóa độ các chúng sinh.
Bằng Thiên nhĩ thanh tịnh
Lời chư Phật thuyết Pháp
Vang khắp các cảnh giới
Đều vui, nghe, thọ trì.
Tôi có trí không hai
Tất cả không gì bằng
Có thể trong một niệm
Biết biển tâm chúng sinh.
Ta được trí tức mạng
Nhớ tất cả biển kiếp
Thân mình và người khác
Đều phân biệt rõ ràng.
Ta biết trong một niệm
Số kiếp như vi trần
Chư Phật và Bồ-tát
Chúng sinh trong năm đường.
Ban đầu Phật ấy nguyện
Thường cầu Phật Bồ-tát
Được đầy đủ rất ráo
Vô lượng hạnh Bồ-tát.
Giác ngộ Đẳng chánh giác
Bằng phương tiện thiện xảo
Chuyển pháp luân thanh tịnh
Hiện rõ biển các thừa.
Nói pháp cho chúng sinh
Độ thoát khắp tất cả
Cho đến chánh pháp trụ
Đều biết trong một niệm.
Ta trong vô lượng kiếp
Tu tập pháp môn này
Phật tử phải siêng học
Pháp môn này rất ráo.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này Phật tử! Ta chỉ biết pháp môn Vô lượng hoan hỷ tri túc quang minh này của Bồ-tát, còn như các Đại Bồ-tát ở chỗ tất cả chư Phật, tu hành tất cả biển hạnh của chư Phật, cầu Nhất thiết trí, đầy đủ tất cả đại nguyện thanh tịnh, nơi một địa Bồ-tát tu hành tất cả vô số địa Bồ-tát, nơi một hạnh Bồ-tát gom hết tất cả vô số hạnh Bồ-tát, nơi một pháp môn tự tại tu tập hết tất cả pháp môn thì ta làm thế nào biết được, nói được hạnh công đức ấy?

Này Phật tử! Trong đạo tràng này có Dạ thiên Nguyễn Đông Quang Minh Thủ Hộ Chúng Sinh, ông đến đó hỏi: “Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát, làm cho chúng sinh thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, làm thanh tịnh các cõi Phật, gặp tất cả Phật, tu tập tất cả chánh pháp của Như Lai?”

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài cung kính đảnh lễ nơi chân Dạ thiên ấy, đi quanh xong từ giả.

